

at der nu en Gang er klaret op i denne Sag, hvad der har været længe nok, men jeg vil spørge Ministeren: have nu ogsaa de Forholdsregler, der ere truffene fra Administrationens Side, ført til, at det kan blive bedre? De andre Klædefabrikker i Danmark ere i Stand til at tilfredsstille Publikum og farve saaledes, at Farven kan holde; saa maa ogsaa Udsjævningsfabrik kunne faa en Farve, der kan holde, thi det er jo en Statsinstitution, og der kniber man ikke med Betalingen og med de Materialier, der bruges. Jeg spørger derfor: Kunne vi stole paa, at det Stridt, der er gjort fra Krigsbestyrelsens Side, har ført til det forønskede Resultat, saa at vi kunne være sikre paa, at de Tøjer, der herefter farves i Udsjævningsfabrik, kunne staa Maal med de andre Fabrikkers her i Landet?

Der er et andet Punkt, som har Interesse for os Landbrugere, og det er Sammensætningen af denne Erstatningskommission. Den ærede Ordfører nævnte, hvorledes vi i Finansudvalget have ment, at denne Kommission skulde sammensættes, og han nævnte ogsaa, at Ministeren havde stillet sig velvillig til denne Sag. Nu ønsker jeg, at den ærede Minister fra Ministerpladsen her i Folketinget, vilde udtale, om han er enig i det Referat, Ordføreren gav af, hvorledes Kommissionen herefter skal sammensættes, saaledes altsaa, at vedkommende Lødsjere faa deres Repræsentation og Krigsbestyrelsen naturligvis ogsaa sin og ogsaa sine sagkyndige; thi det er os om at gøre at faa dette Forhold fuldt ud klaret. Vi kunne ikke længer hjælpe os med Talemaader, og den ærede Ordfører har jo nævnt, hvorledes han mente, at vi fra vor Side kunne være tjente dermed. Kunne vi nu vente en Udtalelse fra Ministerpladsen om, at han er fuldt enig deri? (Krigsministeren: Ja!) Naa, det glæder mig, saa har min Tale jo ikke været forgæves, thi jeg har netop ønsket at faa denne Udtalelse frem. Jeg skal nu slutte mine Bemærkninger med at sige, at paa de militære Budgetter maa de ærede Ministre ikke vente, at vi gaa længere, end vi ere nødt til, og jeg vil ønske og haabe, at de maa faa den Tølelse, at Flertallet her i Salen ikke vil nægte noget, som forlanges i Henhold til de gældende Love, og hvis Nægtelse absolut vilde føre til, at man straks kom ud i en Konflikt, men at vi paa den anden Side ville nægte alt, hvad vi kunne, uden at komme i Konflikt med de bestaaende Love. Dette kan man ikke fortænke os i, og jeg er overbevist om, at baade Højre og de andre, der staa uden for det Parti, jeg hører til, skulle nok tage en Finansloov med

de Bevillinger til Militærvæsenet, som vi vedtage ved anden Behandling. Vi ere jo vant til, at de militære Ministre, især Marineministeren, tage Munden saa fuld, at de faa en hel Del at slaa af paa, og saa hyle de, naar vi slaa noget af, men Malheuren er ikke saa stor, thi de ere forberedte paa, at de ikke faa alt, hvad de forlange.

Anden Viceformand (Trier): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag. Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Finansloov for Finansaaret fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898.

Mødet hævet Kl. 4. 57'.

Tre og trefindstyvende Møde.

Lørdagen den 23de Januar 1897, Kl. 1.

Anden Viceformand (Trier): Ved Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds (Johannsen) er modtaget et Andragende fra Sogneraadet paa Femø om, at det Telefonanlæg, hvorom Afsø Sogneraad har andraget, maa sættes i Forbindelse med Statstelefonen Femø—Fejø og forlænges over Afsø til Vandholm.

Ved Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) er modtaget en Resolution, vedtagen af Foreningen af jydsk Landboforeninger, om Vættelse af Landbrugets direkte Skattebyrde til Staten ved en passende Beskatning af Formue og Indtægt.

Begge disse Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.